

A magyar urbanisztikai társaság vezetői pénteken sajtótájékoztatót jelentettek be: az idén Magyarországot, illetve fővárosát érte az a megtszéltes, hogy a november 8-án és az azt követő napokon ötvenegy országban sorra kerülő urbanisztikai világnap rendezvényeinek világszerte le legyen.

Győri László, a társaság főtitkára elmondotta, hogy a világnap eseményein általában a városok fejlődésének a 2000. évben várható urbanisztikai problémáiról tájékoztatják a szakembereket az érdekelteket, a lakosságot. A nemzetközi megemlékezések és viták javaslatait, anyagát majd a magyar szakemberek összesítik és terjesztik a világnap központi szervezőbizottsága elé.

A boltok ehhez igazítják a nyitvatartást

A munkaügyi miniszter a SZOT-tal egyetértésben rendelkezést adott ki arról, hogy a dolgozók pihenése és a termelőberendezések jobb kihasználása érdekében módosítani kell az idei év végi pihenőnapokat. Eszerint a december 22-át, vasárnapi pihenőnapot 24-ére, keddre, a december 29-ét pedig 31-ére, ugyancsak keddre helyezték át. Ennek megfelelően a szombati munkaidő-beosztást az áthelyezett pihenőnapok előtti munkanapokon, vagyis december 23-án és 30-án, hétfőn kell alkalmazni. Ezeket a napokon kell a szombatira eső szabadnapokat is kiadni.

Az említetteknek kívül az

év végi munkaidő-beosztást a vállalatok nem változtathatják meg, tehát nem engedélyezhetik, hogy az év végi munkaidőt előzetesen vagy utólagosan, szabadnapokon, vagy a munkaidő meghosszabbításával dolgozzák le.

A rendelkezés nem érinti a megszállás nélküli működő vállalatoknak, munkahelyeknek, továbbá az építőipar, az élelmiszeripar, a kommunális szolgáltató vállalatok idény-munkahelyeinek munkabeosztását.

A kereskedelmi boltoknak a heti pihenőnapok áthelyezéséhez igazodó nyitvatartási rendjét a megyei (fővárosi) tanácsok szabályozzák. (MTI)

Egy párttaggyűlés margójára

Vezetőségválasztó taggyűlést tartottak nemrégiben a szegedi olaj- és földgáz kitermelő üzem párt-alelvezetésében. Nem is az ünnepélyesség miatt volt érdekesebb ez a taggyűlés, hanem inkább az üzem különleges helyzete miatt. Ha időzöljelbe írom is, igaz: 75 négyzetkilométer a „nagy csarnok” alapterülete.

Nehéz kezdet

A vezetőség beszámolóját Ungor Imre terjesztette a tagság elé. Adatok: két és fél évvel ezelőtt alakult meg az alapszervezet, tizenöt taggal. Most kilencvennyolcan vannak. Tagfelvétel általában nem volt, egy-két kivételtől eltekintve más alapszervezetekből igazoltak át tagokat.

A kezdet nehéz és bonyolult volt, sok gondnal. Az üzem szervezeti kialakulásába a párt-alelvezetés nem igen tudott beavatkozni, mivel nem is volt ütőképes. A kislétszámú alapszervezet tevékenysége korlátozott volt. Azonban legutóbbi időben változott valamelyest a helyzet.

A legnagyobb gond a párt-alelvezetés belső életében jelentkezett. Sőt még ma is meglévő nehézség, hogy az alapszervezet tagjai nem ismerik egymást. Egyikük Zalából, másikuk Szolnokról vagy Eger környékéről került a szegedi üzembe. Régi párttagok ugyan, talán a szakmában sem kezdők, de emberileg távol esnek egymástól.

Kezdeti lépésként megszervezték tavaly a párttagokat. Nem sikerült valami fényesen, mert a terület nagysága, a műszakok különbözősége mindig zavart okozott. Most másképpen cselekedtek. Műszakonként és munkahelyenként szervezték meg az oktatást. Biztosan nagyobb sikerük lesz és közelebb is kerülnek egymáshoz a párttagok.

Mit miért tesznek?

Talán ez a legérdekesebb dolog. Egy régi, telepített üzemben még a takarítónak is tudja, hogy mit miért tesznek. Tudja, hogy milyen jelentősége van egy-egy beruházásnak, látja és érzi annak közelségét, figyelemmel kíséri a gyárban készített termék születését, útját. A munkásgárda is régi, néha dinasztiai egész sora kerül az üzembe. A vérükben van a technika és a technológia, nem hogy az üzem, de még egymás családját, gondját, baját is ismerik.

Az olajmezőn dolgozó emberek többsége „új ember”, zömük a környező községek-ből toborzódott és, azelőtt földműveléssel foglalkozott. Most ismerkedik a technika-ával, az iparral, a munkásszármával csak „gyakorló” tagja még. Odaáll egy berendezéshez, mert odaállították. Figyelme, gondolja csak addig terjed, hall ugyan sok mindentől, de azt még nehezen fogja fel teljes szélességben,

hatásában, jelentőségében. Arról is hallott, hogy 3-4 milliárdos összeget investálnak az algyői térségbe, de hogy miért van arra szükség, azt már nehezebben itéli meg.

Mivel a párt-alelvezetés sem régi, most ismerkednek a munkájukkal és egymással is, így ők sem tudtak még kompetensek lenni. Aztán: ebben az üzemben, s minden tevékenységében óriási átfogóképességgel kell rendelkezni, mert anélkül valóban nem lehet megterelni, hogy mit miért is tesznek, s hogyan is kellene cselekedni.

A kezdeti lépéseknél passzív maradt a párt-alelvezetés. Ez magyarázható. A belépő párttagok örültek, hogy megismerték a munkahelyüket és a legelemibb dolgokat: merre van az egyes kút, és melyik utcán kell kijutni a városból az olajmezőre? A kutak egymástól ha nincsenek is nagy távolságra, de annyira mégis távol vannak, hogy az emberek elkerüljék egymást. Legfeljebb a buszban találkozhatnak munkában menet, vagy jövet.

Így a párt-alelvezetés el-laza kapcsolat fűzte a gazdasági vezetéshez. Továbbá: a gazdasági vezetők ott voltak minden lényeges tanácskozáson, döntéseken, akár Szegeden, vagy Szolnokon, illetve Budapesten a központban. De a párt-alelvezetés vezetői már nem jutottak el ilyen helyekre. Ha informálódni is, legfeljebb második kézből kapták.

Amikor az alapszervezet tevékenysége csak ilyen módon, s ennyire informált, az kihát a párttagságra is, hát még ha az a tagság is „kezdő”.

A vita

A titkári beszámoló után vitára került sor. Ez természetesen volt. Vontatott és egyikű. Sokan voltak együtt és nagy az üzem területe. A mellettem ülő Szabó Jánost régebb óta ismerem, ő törte meg a csendet. Elmondta,

hogy a bírálatokat — volt olyan is — előbb kellett volna a taggyűléseken „kiteríteni”. S akkor őszintén tisztázni néhány személyi kérdést is. Kérte, hogy konkrét feladatokat adjanak a párttagságnak, s informálják a tagságot rendszeresen és közérthetően az üzem dolgoiról.

Ezután a bizalmasok mondták el gondjait, bajait. Egy bizalmi azzal kezdte, hogy nehéz a csoportjába tartozni 27 taggal, a másik a távolságokat neheztelte a pártmunkában. Volt, aki azt kifogásolta, hogy a párttitkár nem látogatja meg őket, alig érintkezik a vezetőség tagjaival.

Változásokra lenne szükség

A vita summázata nehéz. Talán azért is nehéz, mert nem volt jó vita, úgymond apróságokkal foglalkoztak, néhány „technikai” kérdéssel: hogyan jusson el a bizalmi a tagjaihoz, s a tagsági bélyegeket miként adja át nekik?

Viszont a vitából egynéhány következtetést mégis lehet szűrni. Egyik: talán át kellene szervezni az olajtermelők párt-alelvezetését. Az a bizalmi, aki 27 tagjára hivatkozott, valószínűleg alapszervezeti titkár, csak éppen nincs meg a szervezeti forma hozzá. Érdemes volna megvizsgálni, hogy a termelési struktúráknak megfelelően három, esetleg négy párt-alelvezetést kialakítsanak.

A másik: következik az előbbiből, hogy több alapszervezet esetében egy csúszó vezetőség látná el a koordinációs munkát, s ebben az esetben feltétlenül szükség lenne egy függetlenített párttitkárra. A feltételek máris megértek erre, bizonyította a legutóbbi vezetőségválasztó taggyűlés, de ha a jövő perspektíváját nézzük, akkor megkülönböztetés ez lenne a járható út.

Gazdag István

Füldökádak vagy traktorok

Meddig marad a névtábla?

A Csongrád megyében működő nyolc gépjárműjavító állomás közül mindössze háromnál, Kiskundorozsma, Kistelek és Szentés — található mezőgazdasági tevékenység, 23—24 millió forint értékben.

Idézzük a kistelekiek véleményét:

„Mi számítnak a szövetkezetekre, nekik akarunk továbbra is dolgozni. A saját javításokat se ellenezzük, ha nem viszik túlzásba. Különben is arra előbb-utóbb ráfizetnek. Mondunk egy példát. Szaladgálnak a szövetkezeti anyagbeszerzők drága pénzen Dunántúltól Debrecenig alkatrészt. Meglehet, hogy a keresett cikk éppen itt, Szegeden, az AGROKER-nél található a raktárban vagy nálunk. Csak éppen nem ide jönnek, nem ide akartak jönni. Vagy egy másik eset. Vannak kurrens alkatrészek, drága valutáért kapja az ország. Egyik tesz jókor érkezik, rácsap, veszi raktárravalót belőle. Biztos, ami biztos jelszóval. De ettől még a másik, harmadik közös gazdaság nem kap, sőt éppen ezért nem juthat hozzá ehhez a cikkhez. Tehát ilyen káros oldala is van, ha a termelősövetkezetek nagyban viszik a rongyszédést.”

Új gyakorlat

Ami munkát Csongrád megyében a mezőgazdasági üzemek igényelnek, azt maradóképpen kell ellátni a gépjárműjavító állomások. Előfordulhatnak hibák — így vállanak a szakemberek is, az érdekeltek —, de ezen túl kevesebb-szer éri szó a ház elejét. A tsz-gépjárműjavító nem versenyezhetnek az állomásokkal — így igaz —, csak akkor kifizető a saját javítóhely, berendezés, ha a karbantartást, apró javítást, szállítást könnyítik meg vele odahaza a gazdaságokban. Az alkatrészt is állomágra dobták, senkibe nem kapja olcsóbban, a munkabérek a termelősövetkezetekben nagyobb, magasabb, a technikai felszerelés rosszabb. Ha mód van rá — és van —, akkor a gépjárműjavító állomásokon csökkenhetnek elsősorban a termelési költségek.

Nálunk általában minden szolgáltatás drága, ez vonatkozik a traktorok javítására is. A vállalat egyre inkább sokirányú kapcsolatot épít ki, s fejleszt tovább: gépesítés, villamosítás, műhelyfelszerelés, állattenyésztési berendezések, gépek, a szolgáltatások bővítése. Ez az út látszik járhatónak, hiszen az új gazdasági mechanizmus új feladatok, követelmények elé állítja az év elején egy vállalatnál átszervezett gépjárműjavító állomásokat. Mi tagadás, sok átmeneti problémát hozott nekik ez az esztendő. A piacot nemcsak megtartani, hanem bővíteni is kell, új gépek gyártását — öt műveletet elvégző szőlőmunkagép, ráadásul olcsó is, zöldpaprika-betakarító gép stb. — fáradoznak.

Pár hete bevezették a számlaellenőrzést, valamennyi állomáson szigorúan átvizsgálják a kiküldendő számlákat, hogy ezzel elejét vegyék a különböző vitáknak, túlzott követeléseknek. Új gyakorlat lesz az is, hogy minden gépre előkalkulációt adnak, megmondják: ennyibe és ennyibe kerül a javítás, ha

kell, akkor csinálják, ha nem, akkor kopogtathat vele máshol a termelősövetkezet. Minden egyes géphez mellékeltek egy tasakot, bárki megnézheti. Abban részletesen feltüntetik, miből mennyit, milyen árú alkatrészt használtak fel.

Marad!

Nem maradnak kenyer nélkül a gépjárműjavítók a jövőben sem. Részben mert egyetlen közös gazdaságban sem halmozódhat fel akkora anyagi, szellemi tőke, műszaki színvonal, hogy versenyképes legyen, másrészt pedig a gyárból érkező új gépek elromlása is elég gyakori, esetenként eléri a 40 százalékot. A főjavításról sem mondhatnak le a termelősövetkezetek, mert ha a jövőben elvesztik is a javításra szolgáló állami támogatást, s egy-egy erőgépet addig kell üzemeltetniük, amíg amortizálódik. Ha egy jelentősebb gépparkkal rendelkező gazdaságban tízevenként cserélik a masinákat, akkor megveszi a közönséget a gyors, idő előtti vásárlás. Legfeljebb tehát csökkenteni lehet és célszerű is a főjavítások számát.

A névtábla marad. Meddig? Minél rugalmasabban alkalmazkodnak a gépjárműjavító állomások a megváltozott új körülményekhez, a mechanizmusból adódó lehetőségekhez, annál tovább. Konkurenciák még nincsenek de legyenek a gépjárműjavító állomások egymásnak konkurrenciái! A csatát a szervezeten belül kell megnyerniük.

Sz. Lukács Imre

(A befejező rész következik: Elfolytak-e a milliók?)

Kitüntetések

November 7-e alkalmából — a lapunk legutóbbi számában közölték től — a következők kaptak kitüntetéseket. A Munka Érdemrend bronz fokozatát kapta meg dr. Ágoston Józsefné, a Közalokalkalmazottak Szakszervezete Csongrád megyei bizottságának szervező titkára. A KISZ Központi Bizottságának dícsérő oklevelével jutalmazták Lehotai Jánost (Szegedi Tervező Vállalat), Vad Jánost (Szegedi Tervező Vállalat), Kiss Máriát (Szegedi Nyomda Vállalat), Varga Ferencet (Szegedi Nyomda Vállalat), Hornyák Istvánné (Kenderfontos és Szövőipari Vállalat), Demen Lászlót (II. sz. Autójárműjavító Vállalat), Horváth Györgyné (Szegedi Textilművek), Bakos Istvánné (Szegedi Konzervgyár), Kormányos Ibonát (Szegedi Konzervgyár), Bagó Gyulát (Ecséti és Seprigyár), Némethy Gyulát (Alsószázvidéki Vízügyi Igazgatóság), Ósz Károlyt (Alsószázvidéki Vízügyi Igazgatóság), Bánszki Pált (MÁV, Gépjárműjavítás), Horváth Agnést (Eiemi-

szer Kiskereskedelmi Vállalat), Rajtik Sándornét (Eiemi-szer Kiskereskedelmi Vállalat), Bényi Lászlót (Csongrád megyei Hűs- ipari Vállalat), Szőke Máriát (Szegedi Ruhagyár), Kiss Máriát (Kábelgyár), Németh Flóránt (I. sz. Kórház), Madách Istvánné (Szegedi Cipőgyár), Hegedűs Tibort (Mezőgazdasági Kiserlelt Intézet), Eszes Istvánné (SZTK Rendelőintézet), Neer Lajosné (10. sz. AKÖV), Lovász Mátyást (Csongrád megyei Állami Építőipari Vállalat), Bozó Bélanét (Kossuth Szusza Egészségügyi Szakiskola) és Kiss Annamáriát (Szőlés-ökögöző Intézet). „Kitüntetésben részesítjük munkájáért” (MUM, 600-as Szakmunkásképző Intézet), Szabó Ilona (Tanárképző Főiskola), Felföldi Katalin (Radnóti Gimnázium), Sári Klára (Radnóti Gimnázium), Juhász Erzsébet (Tömörkény Gimnázium), Rakonczai Katalin (Radnóti Gimnázium) és Andrássy Ilona (Tömörkény Gimnázium).

Egy nap 150 ember munkáját végzi a gép

Erőgépek „vendégmunkán”

Az Európa hírű Vörös Csillag Traktorgyár újszerűen, egyszerismind hasznosan mutatja be legújabb nagyteljesítményű erőgépeit, valamint különféle berendezéseit az iparnak. Tegnap a Nagyalföldi Kőolajtermelő Vállalat szegedi üzemével közösen sajtótájékoztatót ismertette Korsch Zoltán, a Vörös Csillag Traktorgyár szaktanácsadója az új Dutra-erőgépek bemutatójának körülményeit: összesen 25 munkaeszköz, 20 erőgép, egy hétig dolgozik majd az algyői olajmezőn, s ez alatt az idő alatt a szakemberek az olajbányászok gyakorlatban is megismerhetik az új gépek teljesítményét, használhatóságát. Először az országban Szegeden jelenik meg a 10 tonnás teherbírású új dömper, valamint az új csőrő-szállító berendezés, amely két ember segítségével képes nehéz csövek szállítani a legmotoszóbb terepeken is.

A sajtótájékoztatót követő napokon a kőolajtermelő vállalat szegedi üzemének munkafeladatait segítve a „vendég” erőgépek csőfektetést, árokásást, útépítést hajtanak végre. Említést érdemel például, hogy a Dutra traktorral kombinált gödör-fúró-gép egy nap 150 ember munkáját végzi majd el, s ezzel nagyt segíti a kőolajtermelő üzemnek.

A Vörös Csillag Traktor-

gyár a bemutató sikeréről, a gépek eredményeiről egy hét múlva anketót és szakmai gépbemutatókat tart, amelyen mintegy 60 iparvállalat, állami gazdaság, termelősövetkezet s szakemberei vesznek részt.

Somogyi Károlyné felvétele. Őszi fagyfúróval kap a baba